

kloge folk siger et eller andet til mig, så kan det godt være, jeg selv mener, at jeg er klogere. Det er en dristighed, men den har jeg nu også, for det er os, der politisk tager stilling.

Vi er af den opfattelse, at det er muligt, at vi om nogle år – jeg ved ikke hvornår – skal kigge på det igen i forhold til de erfaringer, vi har med det. Det ville da være tosset andet. Det her er et område, hvor vi hele tiden har været lidt i tvivl om, hvilken model der er den rigtige – lidt i tvivl. I øvrigt er tvivlens nådegave en glimrende ting for politikere. Der er nogle, der ikke har den. Det er derfor, at de stadig væk er politikere.

Så til hr. Kristian Jensen: Lige så vel som jeg siger til hr. Kristian Jensen, at det var et klogt svar at holde sig til det, man bliver spurgt om eller i hvert fald svare så snævert som overhovedet muligt, er jeg jo ikke mere dum, end at jeg godt kunne høre, hvorfor hr. Kristian Jensen stiller spørgsmålet.

Nu er jeg ikke fuldstændig klar over – det er jeg altså ikke – hvad forslaget indebar i alle detaljer. Jeg var heller ikke ordfører på sagen. Så til hr. Kristian Jensen vil jeg sige: Skal vi ikke indrømme over for hinanden, at hr. Kristian Jensen har styr på noget, og at jeg har styr på noget andet? Der er også nogle detaljer i vores partipolitik, som vi ikke kan redegøre for på stående fod. Men jeg er ikke i tvivl om det, når hr. Kristian Jensen stiller spørgsmålet: Vi har ikke givet det entydigt medløb. Men jeg vil da skyde på, at vi har sagt, at der var nogle problemer i det, som var værd at kigge på. Det tror jeg.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Klaus Kjær som ordfører.

Klaus Kjær (DF):

I forbindelse med behandlingen af lovforslag nr. L 267 fra folketingsåret 1999-2000 stillede forslagsstillerne sammen med Kristeligt Folkeparti ændringsforslag om en højere godtgørelse i de sager, hvor skatteyderen får fuldt eller delvist medhold, men det kunne desværre ikke opnå et flertal.

I beslutningsforslag nr. B 97 fra folketingsåret 2000-2001 fremsatte daværende Frihed 2000 beslutningsforslag om en ændring af omkostningsgodtgørelsen til 100 pct. i tilfælde, hvor skatteyderen vinder sagen.

Dengang vurderede skatteministeren, at en skatteyder ved 100 pct. godtgørelse ikke ville have et tilstrækkeligt incitament til at undgå

grundløse klager eller til at økonomisere med sine udgifter til sagen.

Vi mener, at der i forslaget, hvor der fortsat opereres med en godtgørelse på 50 pct. i de sager, som klageren taber, og 100 pct. godtgørelse i de sager, som klageren vinder fuldt eller delvist, rent faktisk er indbygget et incitament for skatteyderen til ikke at føre grundløse klager og til at økonomisere udgifterne til sagen.

For naturligvis indgår det i skatteyderens overvejelser, at han i tilfælde af, at han taber sagen, fortsat skal afholde 50 pct. af udgiften selv. De nuværende erfaringer på baggrund af ændringen i L 267 vedrørende udvidelse af reglerne for omkostningsgodtgørelse har ikke ført til en voldsom stigning i antallet af sager eller til, at skatteyderne i større omfang anvender rådgivere.

Det kan udledes af Skatteministeriets redegørelse fra september 2001, hvor alt tyder på, at stigningen i udgifterne i 2000 overvejende stammer fra de nye regler om højere procentsatser. Der er heller ikke noget, der tyder på, at de skattepligtige i større omfang lader sig repræsentere af rådgivere, tværtimod. En stikprøve i marts måned 2001 viste et mindre fald i forhold til juni 1999.

Når grundlaget for skatteministerens bekymring således ikke synes at være til stede, håber vi som medforslagsstiller selvfølgelig på, at der nu kan samles et flertal for at indføre 100 pct. dækning i sager, hvor skatteyderen får helt eller delvist medhold.

Jeg skal i øvrigt henvise til mine bemærkninger i forbindelse med behandlingen af beslutningsforslag nr. B 97 fra folketingsåret 2000-2001.

Anders Samuelsen (RV):

Beslutningsforslaget, som vi behandler her i dag, går ud på at pålægge regeringen i indeværende folketingssamling at fremsætte lovforslag, der medfører, at satsen for omkostningsgodtgørelse forhøjes fra 50 pct. til 100 pct. i skattesager m.v. mod staten, hvor skatteyderen får fuldt eller delvist medhold.

Det Radikale Venstre kan ikke støtte det her forslag. I Det Radikale Venstre finder vi, at det er forkert, at der skal være fuld omkostningsdækning i en sag, hvor f.eks. skatteyderen får medhold vedrørende et beløb på f.eks. 10.000 kr., men hvor myndighedernes afgørelse ved samme lejlighed i øvrigt stadfæstes for et beløb på 1 mio. kr. I det tilfælde kan det ikke siges at være